

at opnaa Understøttelse, og dels, at visse Arbejdsløshedskasser med Hensyn til Kravet om 52 Ugers Arbejde allerede har indført en saadan Bestemmelse i deres Vedtægter. Men med Hensyn hertil skal vi ud over, hvad vi foran har bemærket til Indskrænkningerne i de unges Adgangsret til Understøttelse, anføre, at vi ikke mener, at det kan være nogen holdbar Motivering for, at man nu indfører 52 Ugers Bestemmelsen i samtlige Kasser ved at henvise til visse andre Kasser, som har en saadan Bestemmelse, thi Stillingen er jo i Virkeligheden den, at de Kasser, der i Forvejen har optaget denne Bestemmelse i deres Vedtægter, i Hovedsagen er Haandværkerfag med Lærlingeuddannelse, hvor alle, der melder sig til Understøttelse i Arbejdsløshedskassen, altid kan paavise 52 Ugers Arbejde inden for den i Ændringsforslaget fastsatte Tid, men det stiller sig helt anderledes, naar der er Tale om Arbejds mænd. Disse har, som det vil vides, ikke den tilsvarende Adgang til Arbejde, forinden Understøttelse kan udbetales, fordi deres Ledighedsperioder ofte kan være meget langvarige, efter at de er indmeldt i Arbejdsløshedskassen, og som Følge deraf vil der, hvis Ændringen gennemføres, opstaa en meget beklagelig Ulighed mellem Adgang til Understøttelse for faglærte og ufaglærte Arbejdere, og set ud fra et socialt Synspunkt bør det vel ikke være Arbejdsløshedslovgivningens Mening at skabe en saadan økonomisk Ulighedstilstand mellem de forskellige Grupper Arbejdere.

Vi finder derudover Anledning til at pege paa den skærpede Bestemmelse med Hensyn til Understøttelsesret, der har været udtrykt i Ændringen vedrørende 26 Ugers Bestemmelsen, at 26 Ugers Arbejde nu skal præsteres inden for 18 Maaneder i Stedet for som efter den nugældende Lov inden for 3 Aar. I arbejdsfattige Tider vil en saadan Ændring kunne komme til at betyde en følelig Nedgang i de paagældende Arbejderes Økonomi, overalt hvor der er Tale om nyoptagne Medlemmer i Kassen.

Vedrørende Lov om kommunale Beskæftigelsesudvalg.

Vi er bekendt med, at der til Undersøgelse bl. a. af Spørgsmaalet om yderligere Kontrolvirksomhed fra det offentlige med Hensyn til de gældende Reglers Overholdelse ved Arbejdsanvisning og Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse under 9. August 1941 blev nedsat et saakaldt „teknisk“ Udvalg, i hvis Betænkning der indeholdtes følgende:

„Ved Behandlingen af det af Ministeriet rejste Spørgsmaal om Indførelse af et særligt Tilsyn med Arbejdsløshedskassernes Afdelinger er man gaaet ud fra den forelagte Skitse, hvorefter det er Hensigten, at det kommunale Arbejdsanvisningsudvalgs Formand, henholdsvis vedkommende offentlige Arbejdsanvisningskontor, skal føre Tilsyn med Arbejdsløshedskassernes Kontrol med arbejdsløse Medlemmer.

Der er under Forhandlingerne fremkommet stærke Betæneligheder ved at give Udvalgenes Formænd en saadan Myndighed til at gribe ind i Arbejdsløshedslovgivningens Administration. Arbejdsdirektør Aage Vater, Arbejdsdirektør Kr. Korsgaard, Repræsentanterne for Arbejdsanvisningskontorerne og Arbejdsløshedskassernes Repræsentanter har herved særlig anført, at Udvalgenes Formænd i Almindelighed ikke kan antages at have nogen virkelig Indsigt i Arbejdsløshedslovgivningen, samt at det maa forventes, at Tilsynet vil blive overordentlig forskelligartet. Det kan paa den ene Side befrygtes, at dygtige Tillidsmænd inden for Afdelingerne stillet over for dette Tilsyn vil miste Interessen for deres Arbejde og til Skade for hele Arbejdsløshedsforsikringen forlade dette, medens der paa den anden Side maaske vil være nogle tilsynsførende, som vil tage sig deres Hverv meget let. Endvidere har disse Medlemmer henledt Opmærksomheden paa, at der allerede af Arbejdsdirektoratet gennem Arbejdsanvisningskontorerne føres et stedligt Tilsyn med Arbejdsløshedskasserne, herunder med Kontrollen, Understøttelsesudbetalingen, Overholdelse af Restancereglerne og Karenstiden og Spørgsmaalet om Bierhverv. Endelig er der henvist til, at der inden for de større Arbejdsløshedskasser, navnlig Arbejds mændenes Arbejdsløshedskasse, er iværksat et meget betydningsfuldt Tilsyn med de enkelte Afdelinger. derved, at der fra Hovedkontoret udsendes Rejserevisorer, som foretager regelmæssige Kontrolbesøg.

Endvidere ønsker disse Medlemmer om Bestemmelsen i § 6 i Forslaget til Lov om kommunale Arbejdsanvisningsudvalg, hvorefter der som Betingelse for Tilstaaelse af Understøttelse til yngre Ikke-Forsørgere skal foreligge en Attest fra Udvalget for, at det er Udvalgets Opfattelse, at paagældende ikke — ej heller ved